

Princezna Luna

Klidná noc, mírný vítr fouká
Všichni spí, jen sova někde houká
Někdo však stojí v měsíční té záři
Drží noční hlídku a vážný výraz v tváři

Stráží sny poníků celou krásnou noc
Princezna je překrásná a velikou má moc
Měsíc jasný osvětluje její hřívu tmavou
Někteří závidí a kopýtkem v zemi hrabou

Strach k ní ještě chovají poníci
Zakletá snad tisíc let byla v měsíci
Není však již noční můrou
Tou zlou a nenávistnou stvůrou

Její prokletí zlomilo šest kamarádek
Nebyla to ale cesta lehká
Přátelství její jsou stále křehká
Se sestrou dělí se o canterlotský hrádek

Každou noc vystřídá sestru v hlídce
Dohlíží na Equestrii a její poddané
Zasahovat při ní musí jenom zřídka
Není na to sama, má ještě stráže oddané

Být princeznou je těžké
Ovšem zodpovědné taky
Měsíc a noc jsou ale pěkné
Princezna nyní pluje nad mraky